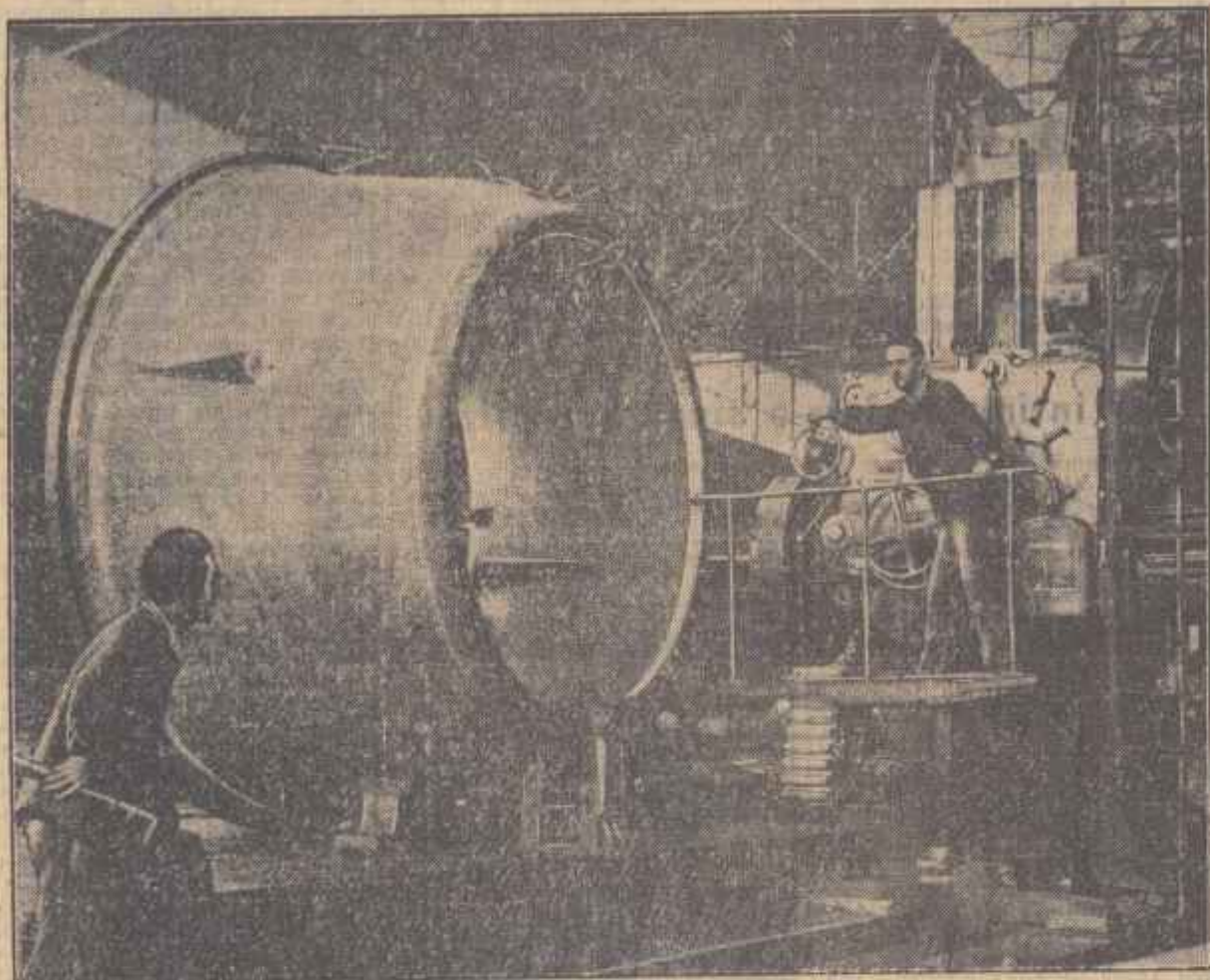

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

PENTRU FURNALELE NOASTRE

In aceste zile de avântă între-
cere socialistă în sectorul cons-
trucției mecanice grea al uzinelor
„23 August” se lucrează din plin
la noile comenzi ce vor trebui ter-
minate în cinstea marilor sărbători
ce se apropie.

In ciugă: la trezua orizontală,
muncitorul Gheorghe Costache exe-
cută cu atenție prelucrarea unei
piese de 15 tone necesară furnale-
lor noastre.

Foto: MIHAI POPESCU

Sosirea noului ambasador al R.P. Ungare la București

Luni 13 august a sosit în Capitală
noul ambasador extraordinar și plen-
potențiar al R.P. Ungare în R.P.R.,
Ferenc Kellei.

La sosire, în Gara de Nord, amba-
sadorul R.P. Ungare a fost salutată
de șeful protocolului Ministerului Afaceri-
lor Externe, C. Frantescu, de membrii
Ambasadei R.P. Ungare, în frunte cu
Înscăinatul cu afaceri ad-interim Imre
Juhász, precum și zeii unor misiuni
diplomatice acreditați la București.
(Agerpres)

O inițiativă valoroasă în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Între factorii chemați să-și aducă
aportul la rezolvarea luptei pentru des-
voltarea agriculturii, sfaturile popu-
lare au un mare rol. În ultimul timp,
din partea lor s-au pornit o seamă
de inițiativă valoroase. Astfel la loc
de frunte trebuie înscrisă acțiunea
pornită de către comitetul executiv al
statului popular regional Constanța.
Despre ce este vorba? Pornind de la
„schia-plan” înlocuită de către co-
mitetul regional P.M.R. și aprobată
de către Biroul Politic al C.C. al
P.M.R., comitetul executiv regional
Constanța a alcătuit un plan de mă-
suri menit să ducă nu numai la coo-
perativizarea completă într-un viitor
foarte apropiat a agriculturii în acea-
stă parte a țării, dar și să o ridice
pe o treaptă superioară. Inițiativa
este valoroasă și exemplară ar putea
să fie urmată. Pentru a înlesni aceasta,
redacția noastră s-a adresat tov. Tu-
doșe Vasiliu, președintele comitetului
executiv al statului popular regional
Constanța.

INTREBARE: Ce ne puteți spune
despre mersul cooperativizării
în regiunea Constanța și despre
măsurile prevăzute în planul
înlocuit de comitetul d.ș. ex-
ecutiv pentru dezvoltarea ace-
stei acțiuni?

RĂSPUNS: La noi în regiune, coo-
perativizarea agriculturii s-a deslă-
șat tot timpul într-un ritm susținut.
Lucrul acesta reiese din câteva cifre
concludente. Iată de pildă, cum a
crescut procentul familiilor de țărani
muncitori în gospodăriile co-
lective. Dacă din 1949 și până în
1951, acest procent s-a men-
ținut sub 1 la sută, în 1952 pro-
centul familiilor intrate în gospodăriile
colective a crescut până la 33 la sută.
Iar după doi ani, această proporție a
ajuns până la aproape 50 la sută. Lu-
cruri asemănătoare se pot spune și
despre creșterea numărului de familii
de țărani muncitori intrate în întovă-
rșirile agricole.

Felul cum a decurs și decurge coo-
perativizarea agriculturii la noi a
atras atenția și a provocat comentarii.
Unii au căutat să afirme că în ceea

Sărbătorirea „Zilei minerului”

În localitățile miniere din întreaga
țară au avut loc simbioză și duminică
adunări festive consacrate sărbătoririi
„Zilei minerului”.

PETROȘANI.—Oamenii muncii din
Valea Jiului au sărbătorit duminică
intr-o atmosferă de bucurie și entu-
ziasm „Zilei minerului”.

La Lupeni, la Palatul Culturii, s-au
adunat sute de mineri pentru a săr-
bători ziua lor.

La adunare au luat parte tov. Bujor
Almășan, locțiitor al ministrului Mine-
lor și reprezentanți ai Direcției gene-
rale a cărbunelui din Valea Jiului.

În cadrul festivității tov. Gheorghe
Caramela, vicepreședinte al C.C. al
Sindicatului minerilor din Valea Jiului,
a luminat minerii din Lupeni, Steagul
de colectiv frământat în întrecerea din-
tr-o atmosferă de bucurie și entu-
ziasm „Zilei minerului”.

În acest și au avut loc adunări
festive în toate localitățile miniere din
Valea Jiului. Cu prilejul „Zilei mine-
rului” un număr de 46 de mineri, in-
ginieri, tehnicieni și funcționari din
basinul carbonifer Valea Jiului au fost
distinși cu Ordinul Muncii, iar alți 232
cu Medalia Muncii.

BACĂU (de la corespondentul no-
stru). — La Comănești, centrul bazi-
nului carbonifer din Moldova, la mi-
nistrul organizat cu prilejul „Zilei
minerului” au venit duminică sute de

mineri de la minele Galion, Rafira,
Asău, petroliști din sechele regiunii,
precum și muncitori din exploatarea
forestieră, de la termocentrala Comă-
nești.

Despre „Zilei minerului” a vorbit
tov. Mihail Andrei, prim secretar al
comitetului raional Moinești al P.M.R.
și tov. Vasile Gherasim, președintele
comitetului de întreprindere. În cadrul
adunării festive, cei mai buni muncito-
ri din basinel carbonifer au primit
Ordine și Medalii ale R.P.R.

DEVA. — La minele de fier Ghelara,
adunarea festivă închinată „Zilei mi-
nerului” a avut loc sâmbătă seara în
sala Clubului „Nicolaie Bălcescu” din
localitate. Cu acest prilej, tov. Aurel
Băleanu, din partea C.C. al Sindicatu-
lui muncitorilor miniere a vorbit des-
pre importanța „Zilei minerului”. Din
partea Ministerului Minei, tov. Oli-
vier Hulubau, director general în mi-
nistru, a-a felicitat pe harnicii mineri
din Ghelara care au reușit să termine
furnalele de la Hunedoara, de la in-
ceputul anului și până în prezent, pe-
ste prevederile planului, 5.954 tone
mineru de fier.

În cadrul adunării festive s-au în-
mănat Ordine și Medalii ale R.P.R.
unui număr de 15 mineri.

Adunări festive consacrate „Zilei
minerului” au avut loc și în celelalte
centru miniere din țară. (Agerpres)

**Convorbire
cu tov. TUDOSE VASILIU,
președintele comitetului executiv
al statului popular
regional Constanța**

Se ne privește, am fi beneficiarii unor
condiții obiective. Se înalță foarte
mult asupra unui așa-zis „specific” al
regiunii Constanța. Ce se spune de
obiicei despre acest fapt? Că în Do-
brogea structura de proprietate ar fi
cu totul diferită de cea a altor re-
giuni și că aceasta ar înlesni mult
trezirea oamenilor la muncă în co-
mună. Că și compoziția națională a
populației de aici ar influența în a-
celași sens. Se mai spune apoi că
avem strămutați în noi din alte părți.
În anii regimului burghez-moșieresc
mulți oameni care n-au fost legați
de pământ și prin urmare ar fi mai
ușor de convinși să intre în gospodării
sau în întovăririi. Care e adevărul?

Adevărul este că acești factori nu au
avut și nu pot avea decât un rol ho-
taritor în acțiunea de care ne ocupăm.
Iată câteva lucruri care confirmă acest
fapt. Structura de proprietate din
Dobrogea este asemănătoare cu cea
a multor raioane din regiunea Bucu-
rești, cu care ne și învecinăm de al-
fel. Toată lumea știe însă că acele
raioane se găsesc pe o treaptă mai
joasă cu cooperativizarea decât noi.
În ceea ce privește compoziția na-
țională a populației, nu pot să spun de-
cât că la noi sînt în fel de înalțate
cu cooperativizarea alți oameni cu
populație românească și cu cele for-
mate din țărani țărani sau lipoveni.
Lucruri asemănătoare se pot spune
și în ceea ce privește ultima obiec-
ție. E adevărat că în satele în care
locuiesc foști strămutați proporția coo-
perativizării e mare. Dar avem tot
atît de numeroase sate în care locu-
iesc „bucurii” și care s-au coo-
perativizat de tot atîta timp și în aceeași
proporție ca și celelalte.

Explicația progresului înregistrat de
noi în privința cooperativizării agri-

culturii trebuie căutată deci în altă
parte. Ea nu poate fi găsită decât în
munca perseverentă, continuă și sus-
ținută pe care au dus-o de-a lungul
anilor organele locale ale puterii de
stat de aici sub conducerea organiza-
țiilor de partid.

INTREBARE: În ce a constat
munca organelor locale pe a-
cest tărîm?

RĂSPUNS: Întîi și-ntîi într-o serie
de acțiuni cu caracter agitatoric. Noi
am căutat de pildă să influențăm pe
(Continuare în pag. 3-a)

Un pas decisiv spre unificarea Laosului

O pină publică internațională
a ajutat cu satisfacție rezulta-
tele tratativelor purtate în-
tre delegații guvernului regal din
Laos și forțele de rezistență din
Patet Lao, tratative care s-au în-
cheiat la 10 august prin semnarea
unui comunicat final. După cum se
știe, în ultimele zile cele două dele-
gații au ajuns la un acord cu privire
la efectuarea alegerilor generale
și la crearea unui guvern de coaliti-
ție, ultimele probleme asupra cărora
muncile de vedere rămăseseră di-
vergente. Acum însă elnd și în a-
ceastă problemă a fost găsit un
punct de vedere comun, în fața po-
pului laotian se deschide calea
lucrării unui stat unit și indepen-
dent. Datorită acestui fapt acordul
realizat zilele trecute prezintă o
deosebită importanță.

Incheierea cu su-
ces a tratati-
velor dintre repre-
zentanții guvernu-
lui regal din Laos
și ai forțelor de
rezistență din Patet Lao pune
capăt unei îndelungi perioade de
incertitudine care ar fi putut fi cur-
mată cu mult mai devreme dacă for-
țele guvern regale din Laos condus
de Katsat ar fi acționat în interesul
populului laotian și nu în cel al
Statelor Unite. Încheierea hotărâ-
rii de la Geneva din iulie 1954,
care prevedea încetarea ostilită-
ților militare din Laos, forțat gu-
vernul a continuat să țină forțele
de rezistență concentrate pe tot
teritoriul țării.

Acțiunea împotriva intereselor
populului său, după cum era și de
așteptat, guvernul Katsat a trezit o
adâncă nemulțumire la țară. Sub
presiunea maselor care cereau
schimbarea politicii proamercane
și promovarea unei politici inde-
pendente menite să ducă la uni-
ficarea patriei și pe baze democra-
tice a țării, guvernul Katsat a fost
înlăturat în cursul lunii martie
1956.

Odată cu înlăturarea sa, în orien-
tarea politicii guvernului laotian
s-au produs schimbări. Noul gu-
vern, condus de actualul prim mi-
nistru Souvanna Fuma s-a pronun-
țat încă de la început în favoarea
unificării țării pe cale pașnică. În
discursul său program, Souvanna

Fuma a declarat că principala sar-
cină a noului guvern va fi regie-
mentarea „problemei statutului Patet
Lao”. O schimbare radicală s-a
produs și în orientarea politicii ex-
terne a Laosului. Souvanna Fuma
a promis că se va ghida după cele
cinci principii ale coexistenței pa-
cifice, va lupta împotriva amestecului
întrăin în treburile interne ale
Laosului și se va strădui să im-
bunătățească relațiile cu țările veci-
ne. Adoptarea acestor principii de
către guvernul Laosului constituie
un fapt care merită a fi subliniat
cu toată atenția. El reprezintă mai
mult decât o simplă schimbare de
politici, fiind o mărturie grăitoare
a uragii influențe pe care poli-
tica coexistenței pașnice o exercită
astăzi în lume.

Atitudinea noului guvern laotian
a contribuit în pri-
mul rînd la re-
glementarea pro-
blemei capitale care
stă astăzi în fața
populului laotian,
cea a unificării țării. În urma
propunerilor repetate făcute de
forțele de rezistență — Adu-
narea Națională a Laosului a hotărî-
t în cursul lunii iunie reluarea
tratatelor de rezistență din Patet
Lao, întrerupte în noiembrie 1955.
Începută la 1 august la Vientian,
capitala Laosului, tratativele au
decurt într-o atmosferă de înțele-
gere și s-au soldat cu semnarea u-
nui comunicat comun în ziua de
5 august. În cuprinsul lui, cele
două părți s-au pronunțat pentru
o politică de pace și neutralitate
bazată pe cele cinci principii ale
coexistenței pașnice. Totodată, co-
municatul oglindește faptul că au
fost reglementate și problemele
privind înființarea țării: puterea
regală a fost extinsă asupra pro-
vinciilor Sam Neua și Fongsalai, au
fost garantate drepturile și liber-
tățile democratice pentru toți la-
otienii, etc. Așa cum am arătat, în
cadru acestor tratative nu se a-
junseseră la un acord în problemele
alegerilor. Acest lucru a fost însă
realizat zilele trecute.

Rezultatul tratativelor de la
Vientian constituie astfel o bază
pentru înființarea păcii și indepen-
denței Laosului, pentru unificarea
democratică a țării. Traducerea în
clasă a hotărîrilor luate ar repre-
zenta îndeplinirea prevederilor
conferinței de la Geneva, ar con-
tribui din plin la întărirea păcii în
Indochina și astfel la aceea a păcii
generale.

Omul e mai tare decît natura

Aspecte din activitatea colectivului fabricii de ciment din Fieni

bune nu, judecînd după graba cu
care puse receptorul pe țurcă,
La cîteva zeci de kilometri de fa-
brica, sus la Lespezi, o avalanșă
uriasă de zăpadă a acoperit complet
cariera de calcar, sursa de materie
primă a fabricii. Unul din escavoare-
le aflate acolo, o namilă de aproape
40 de tone, a fost întors pe o rînd,
Victime omenești n-au fost, dar
de griji n-au scăpat oamenii. Fasta
pe care le-a jucat-o natura în oar-
ba-i desălușită, avea să-i coste
mult.

Ce dăm cuptoarelor? Aceasta în-
trere s-o puneau — împreună cu di-
rectorul — tehnicienii, inginerii, mun-
citorii. Cuptoarele nu puteau fi opre-
te. Pentru a se putea menține „la cald”
au apelat la stocul de calcar pe care-l
aveau în silozii de la Pucheni. Pen-
tru aceasta însă a fost necesar să se
lucereze trei zile, virtos de tot la de-
zăpezirea liniei decovile. Rezervoarele
și conductele de pasă de ciment
însă au fost salvate de la îngheț.
Despre producție nu putea fi vorba.
Stocul de calcar din silozii Pucheni-
lor l-ar fi „mîncat” cuptoarele în
trei zile. Dar colectivul fabricii de
ciment „Ilie Pintilie” nu s-a pus
minim în sin. Cîteva săptămîni la
rînd o parte din oameni au deszăpezit
carierile, iar alții, folosind prilejul
impus — orice rîu își are partea sa
de bine — au lucrat repararea ca-
rierelor prevăzute în planul uzinei la
unele mașini și utilaje. Primăvara
l-a găsit lucrînd din plin.

Datornici

Cît a fost ea zăpadă de grozavă,
totuși la venirea primăverii s-a topit.
La cariere escavoarele mușcay în-
lămurde din calcar. Deși zăpadă dăpă-
ruse, urmele ei au rămas puternic
înscrise în producția fabricii. Fa-
brica a rămas datorare țării 20.000
de tone de ciment. Totuși co-
lectivul de muncă nu demobilizase.

Avea o bază serioasă pentru a fi
optimist. Toate morile, toate cupto-
arele lucrau din plin. Realizîndu-și rit-
mic și depășindu-și planul lunar, fa-
brica de ciment „Ilie Pintilie” se a-
chita, încet, încet, în rate, de datorită
pe care le are. De fapt, la începutul
anului munca începuse cu bine. În
luna ianuarie s-au produs peste plan
aproape 26 vagoane de ciment. Firul
producției a fost reluat cu succes,
după înlăturarea cu avalanșă, întoc-
mit ca o discuție întreruptă de un
nepotit. La sfîrșitul lui aprilie, depă-
șirea planului la producția de ciment
echivala cu 781 de tone, în mai cu
374, în iunie cu 730, iar în iulie cu
1177 tone. Toate aceste depășiri cel
de la nivelul de planificare le trece
în contul pierderii suferite la sfîrșitul
anului. După o socoteală sumară
rezultă că au rămas mai puțin de
17.000 tone „datorii”. Pînă la sfîrșit
anului ele vor fi cu siguranță li-
chidate, iar cele 5000 tone de ciment
pe care muncitorii întreprinderii s-au
angajat să le dea în plus, se cheamă
că ar fi un bobîrnac dat la adresa
elementelor carbe ale naturii. Cine-
i mai tare?

Recordmanul Nichita Roșca

Se pune întrebarea: cum se va
realiza acest lucru? Se știe doar că
planurile lunare de producție sînt
bine chibzuite. Alci intervine ele-
mentul uman — muncitorul de tip nou —
cărui nu-l este indiferentă soarta

W. MOLNAR

Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la dezarmare a fost transmis Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

La 11 august, V. P. Nicolaev, înscăinut cu afaceri ad-interim al
U.R.S.S. în R.P.R. l-a vizitat pe Șt. Cleja, locțiitor al ministrului Afaceri-
lor Externe al R.P.R., cărui l-a înmănat textul Apelului cu privire la de-
zarmare, pe care Sovietul Suprem al U.R.S.S. l-a adresat parlamentelor lu-
turoare țării lumii, cu rugămintea de a fi predat tov. C. Pirulescu, pre-
ședintele Marii Adunări Naționale a R.P.R.

„MOTOCICLETA AERIANĂ”

Iată aparatul construit de un colectiv de ingineri
sovietici sub conducerea lui N. Kamov. „Motocicleta
aeriană” — așa se numește acest aparat — este un
helicopter minuscule avînd o greutate de numai 200 kg.
El se poate ridica la altitudinea de 2500 m. sau să
rămîna suspendat la cîțiva metri deasupra pămîntului.
Aterizarea se face pe un teren de numai 5-6 m. p.
În lipsa acestuia aparatul poate ateriza pe nisip, într-o
măștișă sau chiar pe apă.

Demontat pentru a fi transportat, el poate fi asam-
blat în numai o oră și jumătate. Încercările de exploa-
tare au dat rezultate bune. Noul aparat va fi în curînd
fabricat în serie. El va fi folosit de către lucrătorii din
flota de pescuit pentru depistarea din aer a bancurilor
de pește, la paza păsărilor, la indicarea drumului
spărgătoarelor de gheață etc.

Insemnare de duminică

M-am întâlnit într-o duminică la Snagov cu un cunoscut pe care nu-l văd de mult timp. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Am venit din pricina voastră, a ziaristilor...
— Da, da — făcu prietenul — a celor care au tot scris despre Snagov... L-au lăudat atât de mult pentru că au fost acolo, în marea noastră, în marea noastră...

M-am bucurat pentru că am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Este o surprindere nouă, ca așteptarea, în care dădusem încredințat. Se aștepta că el va veni, dar nu a venit. Am rămas cu o senzație de lipsă. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Până aici toate ar fi bune. Dar la ora 12, dintr-o dată, s-a schimbat totul. Am simțit o schimbare în aer. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

De aici nu trebuie să se înțeleagă că ar trebui să ne înțelegem. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Spectacol de gală cu filmul „A 10-a aniversare a eliberării Coreei”
Cu prilejul aniversării a 10 ani de la eliberarea Coreei, Institutul Cultural Român a organizat un spectacol de gală cu filmul „A 10-a aniversare a eliberării Coreei”. Spectacolul va avea loc la Teatrul Național din București.

O inițiativă valoroasă în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii
Ministerul Agriculturii și Pădurilor a lansat o inițiativă valoroasă în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Inițiativa constă în organizarea unor cursuri de instruire pentru agricultorii din țară.

Am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Turneul în R.P.R. al formației artistice franceze „La Caravane”

Scenă dintr-un spectacol de pantomimă

Asăzi va sosi în Capitală, la invitația C.C. al U.T.M., o nouă formație artistică franceză. Este vorba de formația „La Caravane”, aparținând Casei Linerului și Culturii din Courbevoie. Odată cu ea va sosi și un ansamblu de cinci artiști din regiunea Toulouse, care va prezenta programul prezentat de „La Caravane” în țara noastră.

Formația artistică ce ne vizitează, înființată acum zece ani de către studenții din localitatea Courbevoie, este cunoscută și în Germania occidentală, Belgia, Luxemburg, unde a prezentat numeroase spectacole.

Descoperiri arheologice în apropiere de Iași
În zilele trecute un locuitor din satul Holboacă, situat în apropiere de Iași, descoperind în curtea sa, în timpul lucrărilor de curățenie, o serie de obiecte de bronz. Obiectele au fost găsite în apropierea unei clădiri care pare să fie o ruină din epoca medievală.

Declarațiile contesei Angele Olivia of Limerick, vicepreședinta Societății britanice de Cruce Roșie
Contesa Angele Olivia of Limerick, vicepreședinta Societății britanice de Cruce Roșie, a declarat că societatea este foarte interesată de activitatea Crucei Roșii în România. Ea a spus că societatea va face tot posibilul pentru a ajuta la dezvoltarea serviciilor medicale în țară.

Am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Irigația în al doilea plan cincinal indian

Irigația a ocupat un loc important în primul plan cincinal al Indiei. În al doilea plan cincinal, irigația va ocupa un loc și mai important. Guvernul indian a anunțat că va investi miliarde de dolari în proiecte de irigație pentru a crește producția de cereale în țară.

Se încheie astăzi 9 ani de când, la 15 august 1947, India a devenit o țară independentă. În aceste 9 ani, India a făcut multe progrese în dezvoltarea sa economică și socială. Irigația este unul dintre domeniile în care India a realizat cele mai mari progrese.

de Jaisukhal Hathi
Ministru adjunct al Irigației și al Energiei Electrice din India
În timpul domniei britanice, irigația în India a fost neglijată. Guvernul indian a realizat multe proiecte de irigație în ultimii ani, ceea ce a permis o creștere semnificativă a producției de cereale în țară.

În al doilea plan cincinal, irigația va ocupa un loc și mai important. Guvernul indian a anunțat că va investi miliarde de dolari în proiecte de irigație pentru a crește producția de cereale în țară.

Am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Am văzut din nou pe prietenul meu, că-l cunosc. El este acum un bătrân, dar încă are o viață plină de viață. Am vorbit despre viața noastră, despre schimbările care au avut loc în țară. El mi-a spus că se simte bine și că are multe planuri pentru viitor.

Problema Canalului de Suez trebuie rezolvată în interesul păcii

Opinia publică din țara noastră salută cu satisfacție luarea de atitudine oficială a guvernului Republicii Populare Române în problema naționalizării Companiei Canalului de Suez de către guvernul egiptean.

Așa cum a reieșit și pînă în prezent din coloanele presei noastre, poporul român a primit din primul moment cu simpatie hotărîrea guvernului de la Cairo de a trece în patrimoniul statului un bun care de drept îi aparține, un bun a cărui exploatare va putea de aici încolo contribui la înflorirea Egiptului, la îmbunătățirea vieții milionelor de egipteni, un bun care pînă în prezent servea doar îmbogățirii unui pumn de acționari străini care se foloseau de poziția lor spre a-și înfrîna independența Egiptului, cucerită prin grele sacrificii.

În această situație, poporul nostru nu poate decât să se rejucă în toată hotărîrea atitudinii arărilor pe care au luat-o în problema Canalului de Suez guvernul Angliei, al Franței și al Statelor Unite considerînd că o încercare cu totul nejustificată de a se amesteca în treburile interne ale unui stat suveran, ca o atitudine care poate avea consecințe grave asupra situației internaționale, asupra păcii mondiale. Ne referim aici la măsurile de ordin militar luate de guvernul Marii Britanii și Franței, măsuri care nu pot fi considerate alt decît ca o amenințare cu forța, incompatibilă cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, cit și la hotărîrea lui de a convoca la 14 august conferința de la Londra. Nici prin caracterul și scopurile sale, și nici prin componența sa, o asemenea conferință nu poate fi socotită ca o conferință internațională cu dreptul de a lua vreo hotărîre valabilă în prezenta Canalului de Suez.

Convocată sub pretextul elaborării unor măsuri care să asigure navigația liberă și folosirea avantajelor a Canalului de către țările semnatare ale convenției din 1888, precum și de către alte țări, inițierea conferinței de la Londra urmărește de fapt să revitalizeze sau chiar să zădărnicească naționalizarea Companiei Canalului de Suez, ceea ce echivalența cu un amestec fap în afacerile interne ale Egiptului. Cu astfel ar putea fi privită intenția celor trei guverne occidentale de a obține la conferința de la Londra aprobarea planurilor de creare a unei autorități internaționale care să controleze Canalul de Suez? Cu drept cuvînt, se subliniază în declarația guvernului egiptean, dat publicității duminică de președintele Nasser, că guvernul Egiptului consideră instituirea unei asemenea comitului ca un act de colonialism colectiv pe care nu-l poate admite.

Referirile inițiatorilor conferinței de la Londra la necesitatea de a se asigura „libertatea și securitatea” navigației prin Canal, sînt cu totul nejustificate. Guvernul egiptean a declarat în mod oficial că va respecta și în viitor libertatea de navigație pe

Canal. De altfel, cele două săptămîni trecute de la actul de naționalizare, au demonstrat limpede că traficul prin această importantă arteră maritimă internațională n-a suferit nici un prejudiciu și că se desfășoară în condiții cu totul normale.

Dacă situația creată prin naționalizarea Canalului de Suez pune în discuție problema convocării unei conferințe internaționale, aceasta n-ar putea avea nicidecum caracterul și scopul celor preconizate de cele trei guverne occidentale, iar cei chemați să participe la conferință nu trebuie să fie nicidecum state alese în mod arbitrar de către guverne străine, fără așezamentul Egiptului. Participanții la o asemenea conferință trebuie să fie indiscutabil puterile care în 1888 au semnat convenția, sau succesorii lor. (În cazul Austro-Ungariei de pildă, Austria, Cehoslovacia, Iugoslavia, Ungaria, în cazul Germaniei aliat R.D. Germaniei și R.F. Germaniei), țările arabe situate din punct de vedere teritorial în imediata apropiere de Canal și vital interesate în justa reglementare a acestei probleme, precum și statele maritime care utilizează Canalul ca R.P. China, R.P. Polonia, R.P. Bulgaria, Birmania, Finlanda, R.P. România.

Acet fapt se subliniază de altfel, și în declarația guvernului nostru, în care se scoate în evidență că guvernul român nu poate fi de acord cu faptul că R.P.R. nu a fost invitată să participe la conferința de la Londra. După cum se știe, țara noastră desfășoară astăzi un comerț internațional din ce în ce mai larg, avînd legături cu tot mai multe țări între care foarte multe în continentul asiatic. Schimbul de mărfuri cu o mare parte din aceste țări se face pe calea traficului prin Canalul de Suez. Vasele încărcate cu mărfuri românești ca produse metalurgice, petrolifere, materiale de construcții — în special ciment, lemn, și altele — trec prin Canalul de Suez spre țări ca China, Vietnam, Coreea, India, Indonezia, Arabia Saudita, Irak, Iran, Pakistan, Ceylon, Birmania și altele țări, aducînd pe această cale din aceste țări o serie de materii prime și produse de care țara noastră are nevoie. De altfel, chiar recent, zăcămintul indian „Punjab”, sublinia importanța pe se acordă în India faptului că marfurile indiene destinate altor țări și altor țări europene, pot ajunge în țările noastre prin Canalul de Suez, reducîndu-se aproape la jumătate timpul necesar în trecut unei asemenea transport.

Problema Canalului de Suez este, așadar, o problemă care interesează îndecapropie statul nostru și nu numai sub acest aspect. Dînd o politică adecvată de pace și fiind profund interesat în respectarea drepturilor popoarelor la independență, guvernul nostru se declară pe drept cuvînt, gata să-și aducă întreaga contribuție, ca problema Canalului de Suez să fie rezolvată în interesul păcii dintre popoare și al respectării independenței și suveranității statelor.

A. STANCIU

Comemorarea împlinirii a 500 de ani de la moartea lui Ioan Huniadi în R.P. Ungară

BUDAPEȘTA 13 (Agerpres). — M.T.L. transmite: Opinia publică din Ungaria comemorează pe larg împlinirea a 500 de ani de la moartea eminențului conducător de oșă și om politic Ioan Huniadi. În seara zilei de 11 august, la Teatrul de stat de operă și balet din Budapeșta a avut loc o sedință solemnă consacrată acestei date memorabile la care au participat reprezentanți ai vîștii publice și ai oamenilor muncii din capitala Ungariei. La sedința au fost, de față Andras Hegedus, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare, Sándor Rónai, președintele Adunării de Stat, Antal Apró, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și alți activiști de partid și de stat, membri ai corpului diplomatic, precum și delegații din Polonia, România, Bulgaria, Albania și din alte țări care au sosit în Ungaria cu prilejul sărbătoririi acestei zile memorabile.

Deschirînd ședința solemnă, generalul colonel István Bata, ministrul

Apărării, a relevat meritele remarcabile ale lui Ioan Huniadi. Raportul consacrat activității de stat și militare a lui Ioan Huniadi a fost prezentat de prof. Lajos Elekess, laureat al premiului Kossuth.

BUDAPEȘTA 13 (Agerpres). — M.T.L. transmite: La invitația Frontului Patriotic Popular din R.P. Ungară, o delegație din Republica Populară Română a sosit în Ungaria pentru a participa la ceremonii comemorative a 500 de ani de la moartea lui Ioan Huniadi. Delegația este condusă de generalul maior Petre Dumitrescu, șeful Academiei militare politice „Gh. Georgechiu-Dej”. Din delegație fac parte: Barbu Climpina, director adjunct al Institutului de istorie al Academiei R.P.R. și Lazlo Banyai, rector al Universității din Cluj, deputat în Marea Adunare Națională.

Serioase divergențe între guvernul din Malta și autoritățile britanice

LA VALETTA 13 (Agerpres). — În insula Malta — una din cele mai importante baze militare britanice din Mediterana — au izbucnit serioase divergențe între guvernul local și autoritățile britanice care încearcă să impună o serie de măsuri arbitrare în urma naționalizării companiei Canalului de Suez.

După cum relatează agențiile de presă occidentale, năvălirea a avut loc în legătură cu un cîm al autorităților britanice care au dispus întreruperii activității și a pescuitului în rîul portului La Valetta, declarat pe de o parte pentru avioanele care poartă din zona Canalului de Suez, autoritățile malteze au protestat cu hotărîre împotriva acestei măsuri arînd că ea lovește în mod grav în interesele populației pentru care pescui-

tu este una din principalele surse de venituri. Primul ministru maltez, Min-loff, a declarat că această măsură constituie o violare încălcată a libertății de pescuit. Postul de radio al insulei, controlat de autoritățile britanice, a refuzat să transmită declarația de protest a primului ministru maltez.

Ca răspuns, primul ministru al Maltei a dispus întreruperea curentului care alimentează stația de radio britanică. Postul de radio a fost silit să-și întrerînd emisiunea.

Subliniind importanța acestor divergențe, comentarii agențiilor occidentale arată că atitudinea guvernului maltez reprezintă „o acțiune hotărîtă de opoziție față de controlul britanic exercitat asupra acestei insule”.

INGESTIVARINDURI

Cabinetele de Miniștri al R.P.D. Coreea a adoptat hotărîrea de a mări forța salariaților muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor cu începere de la 1 noiembrie 1956. A fost hotărît de asemenea o nouă succedea de creșteri de salarii.

La Kabul, după o înaltă trativă între Mohammad Zahir-shah, regele Afganistanului și Iskander Mirza, președintele Pakistanului, în declarația comună dată publicității se subliniază în special necesitatea unei stricte colaborări între cele două țări.

Potrivit unor informații din Beirut, buletinelul de stat din Liban a publicat un decret special al guvernului cu privire la stabilirea impozitelor pe venit pentru toate societățile pe acțiuni străine din Liban. Pînă acum o mare parte din aceste societăți erau scutite de plata acestor impozit. (Agerpres).

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Egiptul nu va participa la conferința de la Londra

Declarația guvernului egiptean

CAIRO 13 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat, în cadrul conferinței de presă care a avut loc la 12 august la Cairo, președintele Egiptului, Gamal Abdel Nasser, a dat citire următoarei declarații a guvernului egiptean:

La 26 iulie guvernul egiptean a anunțat naționalizarea Companiei Canalului de Suez. În legătură cu aceasta a fost adoptată legea prevăzînd plata compensațiilor acționarilor potrivit cursului acțiunilor la bursa din Paris din ziua care a precedat intrarea în vigoare a acestei legi.

Administrația Canalului a fost predată unui organ independent cu un buget de sine stătător. Acest organ a fost învestit cu depline puteri și nu a fost îngrădit de dispozițiile și regulamentele guvernamentale.

La 3 august, Ministerul Afacerilor Externe a primit din partea ambasadei engleze din Cairo o notă a guvernului Angliei la care a fost anexat textul declarației guvernului Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit și Franței în legătură cu naționalizarea de către Egipt a Companiei Canalului de Suez. Cu adăos la această declarație, guvernul egiptean a primit de asemenea invitația de a lua parte la conferința care urmează să fie convocată la Londra la 16 august 1956. Guvernul egiptean nu poate fi de acord cu afirmările cuprinse în comunicatul celor trei puteri și care se referă la Compania Canalului de Suez. Acest comunicat încercă să îl facă să apară ca o acțiune de naționalizare a Canalului de Suez, ceea ce este o încălcare a drepturilor suverane ale Egiptului.

Paragraful 1 din comunicatul celor trei puteri declară că „Compania Internațională a Canalului de Suez a avut întotdeauna un caracter internațional”. Guvernul egiptean declară cu regret că această afirmație este cu totul neîntemeiată. Compania Canalului de Suez a fost o companie egipteană care a primit concesiunea din partea guvernului egiptean pe termen de 99 de ani. Articolul 16 al acordului de concesiune încheiat în anul 1886 prevede că „compania Canalului de Suez este o companie egipteană subordonată legilor și obligațiilor egiptene”.

Guvernul egiptean însuși a recunoscut aceasta și a apărut acest punct de vedere în fața tribunalelor mixte din Egipt. Memorandumul prezentat de agenții guvernului englez Curții de apel mixte din Alexandria în 1939 cuprindea următoarea afirmație: „Compania Canalului de Suez este persoană juridică în conformitate cu legile egiptene. Naționalitatea și raționalitatea ei sînt exclusiv egiptene. De aceea, ea este subordonată legilor egiptene. Cei doi drepturi companiei i s-a atribuit numele de „Companie Internațională a Canalului maritim de Suez”. Dar această denumire nu are nici o însemnătate juridică și nu se poate trage nici o concluzie juridică din ea pe baza denumirii companiei. Noi deosebim idealul și această denumire nu poate priva compania de naționalitatea sa egipteană. Compania este egipteană potrivit principiilor unanim recunoscute ale dreptului și, în special potrivit principiilor dreptului internațional privat și prevederilor statutului acestei companii. Ea este egipteană pentru că ei i s-a acordat concesiunea, a cărei obiect sînt activitatea de stat ale Egiptului și pentru că centrul al juridic principal își are sediul în Egipt.”

Ar fi o anomalie juridică ca, în același timp compania să fie considerată egipteană și neegipteană, adică internațională. Această definiție este în contradicție cu principiile generale ale dreptului.

2. — În primul paragraf al comunicatului celor trei puteri se spune de asemenea că „În 1888 marile puteri, care pe vremea aceea au fost interesate în primul rînd în caracterul internațional al Canalului, în folosirea liberă, deschisă și sigură a acestuia, fără discriminări, au încheiat un tratat și o convenție la Constantinopol. Se prevedea ca, în interesul întregii lumi, caracterul internațional al Canalului să fie menținut pentru todeauna, independent de expirarea termenului de concesiune a Societății Mondiale a Canalului de Suez.”

Guvernul egiptean constată cu regret că comunicatul celor trei puteri denaturază faptele, încercînd din nou să atribuie Canalului de Suez un caracter internațional. Convenția din 1888 se referă la garanțarea libertății de folosire a Canalului. În preambulul ei se spune că scopul convenției este crearea unui sistem menit să garanteze tuturor statelor folosirea liberă a Canalului.

În articolul 1 se spune: „Canalul va fi deschis permanent alt în timp de pace, cit și în timp de război, tuturor vaselor — comerciale sau militare — fără nici o discriminare”. Articolul 13 al convenției din 1888 constată că, cu excepția obligațiilor prevăzute în mod direct de această convenție, ea nu aduce nici o schimbare de drepturi suverane ale guvernului egiptean. Articolul 14 al convenției din 1888 arată clar că nu există nici o legătură reală între convenția din 1888 și Compania Canalului de Suez. Astfel, în acest articol se spune că „obligațiile care decurg din prezenta

convenție nu sînt îngrădite de termenul de concesiune acordat Companiei Canalului de Suez.”

Este îndeosebi cunoscut că termenul de concesiune urma să expire pe la 12 ani și că guvernul egiptean este succesorul companiei în administrarea și conducerea funcționării Canalului.

3. — Mai departe, guvernul egiptean regrează că expunînd unele fapte, comunicatul celor trei puteri ignoră intenția faptelor care vîl în scrierea drepturilor Egiptului. Aceasta constituie o dovadă a intenției de a se amesteca în treburile interne ale Egiptului.

În paragraful 1 al comunicatului se spune că în acordul încheiat cu Regatul Unit în 1886, Egiptul a recunoscut în articolul 8 că Canalul de Suez este o „cale de apă care are o însemnătate internațională, economică, comercială și strategică”. Comunicatul omite prima parte a articolului 8 în care se spune direct că Canalul este o parte inalienabilă a Egiptului.

În paragraful 2 al comunicatului cele trei guverne recunosc dreptul Egiptului de a-și exercita toate prerogativele unei țări pe deplin suverane și independente, de a naționaliza activitățile sale. Totuși, ele pun sub semnul întrebării dreptul Egiptului de a naționaliza compania egipteană a Canalului de Suez, afirmînd că „această reprezintă o încălcare arbitrară și unilaterală de către o țară a unui organ internațional, care are obligația de a menține Canalul de Suez în stare bună și de a administra în așa fel încît toate țările care au semnat convenția din 1888 să poată utiliza în mod efectiv această cale de apă internațională care depinde economic, comercial și securitar de o singură țară, a Egiptului.”

Este clar se poate de clar că cele trei guverne recurg cu încăpăținare la afirmația lipsită de lemele că Compania Canalului de Suez ar fi o instituție internațională și că de aceea guvernul egiptean nu poate schimba situația ei. Aceasta înseamnă a ignora toate convențiile care constată că Compania Canalului de Suez este o companie egipteană, administrată în conformitate cu legile Egiptului. Aceasta înseamnă de asemenea a ignora faptul că guvernul egiptean își va asuma sarcina de a administra funcționarea canalului după ce va fi expirat termenul de concesiune a companiei, precum și faptul că Canalul de Suez este o parte inalienabilă a Egiptului.

Convenția din 1888 nu este încheiată indiferent de faptul dacă canalul este administrat de compania sau de guvernul egiptean. Comunicatul denatură faptele pentru a justifica amestecul în treburile interne ale Egiptului. Nu există nici un lemele juridic pentru a prezenta o companie egipteană, subordonată legilor egiptene, ca o instituție internațională care i s-a încredințat sarcina să garanteze navigația pe canal. De aceea, hotărîrea de a naționaliza compania Canalului de Suez este o hotărîre adoptată de guvernul egiptean în cadrul exercitării drepturilor suverane ale Egiptului. Orice încercare de a atribui Companiei Canalului de Suez un caracter internațional nu constituie decît o justificare pentru amestec în treburile interne ale Egiptului.

4. — În paragraful 3 al comunicatului se afirmă că „acțiunile guvernului egiptean, înținînd seama de toate împrejurările care au însoțit această acțiune, amenință libertatea și securitatea canalului, garantate prin convenția din 1888”. Aceasta este o afirmație cu totul neîntemeiată. Într-adevăr, nu există nici o legătură între Compania Canalului de Suez și convenția din 1888 în ceea ce privește libertatea navigației pe canal. Articolul 14 al convenției din 1888 stipulează limpede aceasta: „Obligațiile care decurg din convenția respectivă nu sînt limitate de termenul de concesiune acordat Companiei Canalului de Suez”. Orice încercare de a stabili o legătură între Compania Canalului de Suez și libertatea navigației pe canal nu poate stîmni decît suspiciuni.

Compania Canalului de Suez nu a purtat niciodată răspunderea pentru libertatea navigației prin canal. Libertatea navigației prin Canalul de Suez este stabilită de convenția din 1888 și localul guvern egiptean este acela care veghează asupra acestei libertăți în calitate de țară pe teritoriul căreia este situat canalul care reprezintă o parte integrantă a teritoriului său.

Este îndeosebi cunoscut faptul că Egiptul nu a încălcat niciodată obligațiile sale internaționale. Este cu totul de neconceput ca compania, în diferitele de caracterul ei, să se poată considera răspundătoare de libertatea navigației prin Canalul de Suez și de securitatea sa. Această identificare a Companiei Canalului de Suez cu libertatea circulației este încă o dovadă a încercării premeditate de a găsi pretexte pentru un amestec în treburile interne și suveranitatea Egiptului.

5. — În paragraful 4 al comunicatului, cele trei guverne declară: „Ele consideră că trebuie luate măsuri pentru întreprinderea unor acțiuni eficiente pe bază internațională pentru a asigura continuitatea exploatarei canalului”.

Într-adevăr, este ea garantată prin Convenția din 29 octombrie 1888, în conformitate cu interesele legitime ale Egiptului”. Acest paragraf indică clar că cauza care determină încercările celor trei guverne de a împiedica liberă și sigură administrarea Canalului de Suez este o lipsă de înțelegere a realității și de respectare a drepturilor suverane ale Egiptului.

6. — După ce a anunțat naționalizarea Canalului de Suez, guvernul egiptean a primit invitația de a participa la conferința de la Londra la 16 august 1956. Guvernul egiptean nu poate fi de acord cu această invitație de a participa la această conferință.

7. — Comunicatul celor trei puteri a fost însoțit de un complot nemădit, al cărui scop este de a supune poporul egiptean la foamete și de a-l amenința. Incalculabil acordurile internaționale și Carta O.N.U. cele trei guverne au blocat activitatea egipteană care se desfășoară în bîncile lor. Aceste măsuri se întreprind cu scopul de a folosi presiunea economică împotriva poporului egiptean, împotriva țării care a construit canalul, care a pierdut cu acest preț 120.000 din fîi săi și care a plătit de fapt toate cheltuielile necesare construcției acestui canal.

8. — Într-adevăr, cit și Franța au anunțat mobilizarea rezervistilor și se așteaptă o mișcare de trupe și de forțe maritime militare.

Guvernul egiptean condamnă aceste măsuri în mod cel mai categoric. Aceste măsuri se folosesc drept amenințări împotriva poporului egiptean, pentru a-l constrînge să cedeze o parte din teritoriul și suveranitatea Egiptului unui organ internațional, care în realitate reprezintă colonialismul colectiv. Luînd aceste măsuri, guvernele englez și francez pun în primădie pacea și securitatea internațională, și

lul așa cum este ea garantată prin Convenția din 29 octombrie 1888, în conformitate cu interesele legitime ale Egiptului”. Acest paragraf indică clar că cauza care determină încercările celor trei guverne de a împiedica liberă și sigură administrarea Canalului de Suez este o lipsă de înțelegere a realității și de respectare a drepturilor suverane ale Egiptului.

9. — După ce a anunțat naționalizarea Canalului de Suez, guvernul egiptean a primit invitația de a participa la conferința de la Londra la 16 august 1956. Guvernul egiptean nu poate fi de acord cu această invitație de a participa la această conferință.

10. — Tîinîd seama de toate acestea, guvernul egiptean nu poate considera conferința propusă, cu toate circumstanțele care o însoțesc, ca fiind o conferință internațională, competentă de a lua hotărîri, în afară de aceasta, conferința proiectată nu are nici un drept de a discuta vreo problemă care intră în jurisdicția Egiptului, sau care se referă la suveranitatea sa asupra oricărei părți a teritoriului său. De aceea, Egiptul nu poate accepta invitația de a participa la această conferință.

11. — Fîind însă ferm hotărît să nu precuească nici un efort pentru menținerea păcii internaționale și fiind credincios Cartei Organizației Națiunilor Unite și hotărîrilor conferinței de la Bandung, guvernul egiptean este gata să împună cu guvernul celorlalte țări semnatare ale convenției de la Constantinopol din 1888, să convoace o conferință la care să fie invitate celelalte guverne, ale căror nave trec prin Canalul de Suez, pentru revizuirea convenției de la Constantinopol și examinarea problemei încheierii între toate aceste guverne a unui acord care să confirme și să garanteze libertatea navigației pe Canalul de Suez. Acest acord să fie înregistrat la secretariatul Organizației Națiunilor Unite și să fie difuzat de acesta. Astfel ar fi lăsată o poartă deschisă pentru adrearea la acest acord a altor guverne, oricînd ar fi nevoie de aceasta.

12. — Într-adevăr, cit și Franța au anunțat mobilizarea rezervistilor și se așteaptă o mișcare de trupe și de forțe maritime militare.

Guvernul egiptean condamnă aceste măsuri în mod cel mai categoric. Aceste măsuri se folosesc drept amenințări împotriva poporului egiptean, pentru a-l constrînge să cedeze o parte din teritoriul și suveranitatea Egiptului unui organ internațional, care în realitate reprezintă colonialismul colectiv. Luînd aceste măsuri, guvernele englez și francez pun în primădie pacea și securitatea internațională, și

lul așa cum este ea garantată prin Convenția din 29 octombrie 1888, în conformitate cu interesele legitime ale Egiptului”. Acest paragraf indică clar că cauza care determină încercările celor trei guverne de a împiedica liberă și sigură administrarea Canalului de Suez este o lipsă de înțelegere a realității și de respectare a drepturilor suverane ale Egiptului.

13. — După ce a anunțat naționalizarea Canalului de Suez, guvernul egiptean a primit invitația de a participa la conferința de la Londra la 16 august 1956. Guvernul egiptean nu poate fi de acord cu această invitație de a participa la această conferință.

14. — Tîinîd seama de toate acestea, guvernul egiptean nu poate considera conferința propusă, cu toate circumstanțele care o însoțesc, ca fiind o conferință internațională, competentă de a lua hotărîri, în afară de aceasta, conferința proiectată nu are nici un drept de a discuta vreo problemă care intră în jurisdicția Egiptului, sau care se referă la suveranitatea sa asupra oricărei părți a teritoriului său. De aceea, Egiptul nu poate accepta invitația de a participa la această conferință.

15. — Fîind însă ferm hotărît să nu precuească nici un efort pentru menținerea păcii internaționale și fiind credincios Cartei Organizației Națiunilor Unite și hotărîrilor conferinței de la Bandung, guvernul egiptean este gata să împună cu guvernul celorlalte țări semnatare ale convenției de la Constantinopol din 1888, să convoace o conferință la care să fie invitate celelalte guverne, ale căror nave trec prin Canalul de Suez, pentru revizuirea convenției de la Constantinopol și examinarea problemei încheierii între toate aceste guverne a unui acord care să confirme și să garanteze libertatea navigației pe Canalul de Suez. Acest acord să fie înregistrat la secretariatul Organizației Națiunilor Unite și să fie difuzat de acesta. Astfel ar fi lăsată o poartă deschisă pentru adrearea la acest acord a altor guverne, oricînd ar fi nevoie de aceasta.

16. — Într-adevăr, cit și Franța au anunțat mobilizarea rezervistilor și se așteaptă o mișcare de trupe și de forțe maritime militare.

Guvernul egiptean condamnă aceste măsuri în mod cel mai categoric. Aceste măsuri se folosesc drept amenințări împotriva poporului egiptean, pentru a-l constrînge să cedeze o parte din teritoriul și suveranitatea Egiptului unui organ internațional, care în realitate reprezintă colonialismul colectiv. Luînd aceste măsuri, guvernele englez și francez pun în primădie pacea și securitatea internațională, și

lul așa cum este ea garantată prin Convenția din 29 octombrie 1888, în conformitate cu interesele legitime ale Egiptului”. Acest paragraf indică clar că cauza care determină încercările celor trei guverne de a împiedica liberă și sigură administrarea Canalului de Suez este o lipsă de înțelegere a realității și de respectare a drepturilor suverane ale Egiptului.

17. — După ce a anunțat naționalizarea Canalului de Suez, guvernul egiptean a primit invitația de a participa la conferința de la Londra la 16 august 1956. Guvernul egiptean nu poate fi de acord cu această invitație de a participa la această conferință.

18. — Tîinîd seama de toate acestea, guvernul egiptean nu poate considera conferința propusă, cu toate circumstanțele care o însoțesc, ca fiind o conferință internațională, competentă de a lua hotărîri, în afară de aceasta, conferința proiectată nu are nici un drept de a discuta vreo problemă care intră în jurisdicția Egiptului, sau care se referă la suveranitatea sa asupra oricărei părți a teritoriului său. De aceea, Egiptul nu poate accepta invitația de a participa la această conferință.

19. — Fîind însă ferm hotărît să nu precuească nici un efort pentru menținerea păcii internaționale și fiind credincios Cartei Organizației Națiunilor Unite și hotărîrilor conferinței de la Bandung, guvernul egiptean este gata să împună cu guvernul celorlalte țări semnatare ale convenției de la Constantinopol din 1888, să convoace o conferință la care să fie invitate celelalte guverne, ale căror nave trec prin Canalul de Suez, pentru revizuirea convenției de la Constantinopol și examinarea problemei încheierii între toate aceste guverne a unui acord care să confirme și să garanteze libertatea navigației pe Canalul de Suez. Acest acord să fie înregistrat la secretariatul Organizației Națiunilor Unite și să fie difuzat de acesta. Astfel ar fi lăsată o poartă deschisă pentru adrearea la acest acord a altor guverne, oricînd ar fi nevoie de aceasta.

20. — Într-adevăr, cit și Franța au anunțat mobilizarea rezervistilor și se așteaptă o mișcare de trupe și de forțe maritime militare.

Guvernul egiptean condamnă aceste măsuri în mod cel mai categoric. Aceste măsuri se folosesc drept amenințări împotriva poporului egiptean, pentru a-l constrînge să cedeze o parte din teritoriul și suveranitatea Egiptului unui organ internațional, care în realitate reprezintă colonialismul colectiv. Luînd aceste măsuri, guvernele englez și francez pun în primădie pacea și securitatea internațională, și

lul așa cum este ea garantată prin Convenția din 29 octombrie 1888, în conformitate cu interesele legitime ale Egiptului”. Acest paragraf indică clar că cauza care determină încercările celor trei guverne de a împiedica liberă și sigură administrarea Canalului de Suez este o lipsă de înțelegere a realității și de respectare a drepturilor suverane ale Egiptului.

21. — După ce a anunțat naționalizarea Canalului de Suez, guvernul egiptean a primit invitația de a participa la conferința de la Londra la 16 august 1956. Guvernul egiptean nu poate fi de acord cu această invitație de a participa la această conferință.

22. — Tîinîd seama de toate acestea, guvernul egiptean nu poate considera conferința propusă, cu toate circumstanțele care o însoțesc, ca fiind o conferință internațională, competentă de a lua hotărîri, în afară de aceasta, conferința proiectată nu are nici un drept de a discuta vreo problemă care intră în jurisdicția Egiptului, sau care se referă la suveranitatea sa asupra oricărei părți a teritoriului său. De aceea, Egiptul nu poate accepta invitația de a participa la această conferință.

23. — Fîind însă ferm hotărît să nu precuească nici un efort pentru menținerea păcii internaționale și fiind credincios Cartei Organizației Națiunilor Unite și hotărîrilor conferinței de la Bandung, guvernul egiptean este gata să împună cu guvernul celorlalte țări semnatare ale convenției de la Constantinopol din 1888, să convoace o conferință la care să fie invitate celelalte guverne, ale căror nave trec prin Canalul de Suez, pentru revizuirea convenției de la Constantinopol și examinarea problemei încheierii între toate aceste guverne a unui acord care să confirme și să garanteze libertatea navigației pe Canalul de Suez. Acest acord să fie înregistrat la secretariatul Organizației Națiunilor Unite și să fie difuzat de acesta. Astfel ar fi lăsată o poartă deschisă pentru adrearea la acest acord a altor guverne, oricînd ar fi nevoie de aceasta.

24. — Într-adevăr, cit și Franța au anunțat mobilizarea rezervistilor și se așteaptă o mișcare de trupe și de forțe maritime militare.

Guvernul egiptean condamnă aceste măsuri în mod cel mai categoric. Aceste măsuri se folosesc drept amenințări împotriva poporului egiptean, pentru a-l constrînge să cedeze o parte din teritoriul și suveranitatea Egiptului unui organ internațional, care în realitate reprezintă colonialismul colectiv. Luînd aceste măsuri, guvernele englez și francez pun în primădie pacea și securitatea internațională, și

prin urmare, urmează un curs care nu compune Cartea Organizației Națiunilor Unite pe care este înțeles a-și opăi s-o respecte. Aceste măsuri, cuprinse ca o amenințare la adresa tuturor țărilor mici, sînt condamnate nu numai în Egipt, ci și în toate țările libere și de către toate țările care s-au eliberat de toate administrațiile colonialiste și care vor să păstreze independența și suveranitatea cu orice cu gren.

8. — După ce a anunțat naționalizarea Canalului de Suez, guvernul egiptean a primit invitația de a participa la conferința de la Londra la 16 august 1956. Guvernul egiptean nu poate fi de acord cu această invitație de a participa la această conferință.

9. — Tîinîd seama de toate acestea, guvernul egiptean nu poate considera conferința propusă, cu toate circumstanțele care o însoțesc, ca fiind o conferință internațională, competentă de a lua hotărîri, în afară de aceasta, conferința proiectată nu are nici un drept de a discuta vreo problemă care intră în jurisdicția Egiptului, sau care se referă la suveranitatea sa asupra oricărei părți a teritoriului său. De aceea, Egiptul nu poate accepta invitația de a participa la această conferință.